

Baroc-Futurism

Proiect inițiat de:

Iuliana ȘERBENCU
designer

Ana Maria COCOȘ
grafician

Cornel GINGĂRAȘU
doctor - artist fotograf

Curatorul expoziției Gheorghe MIRON
muzeograf

Convergența Baroc-Futurism, o experiență postmodernă

La prima vedere, între două stiluri artistice despartite de sute de ani, există o prăpastie, barocul (perla neregulată a secolului 16) și futurismul (convulsie tehnico-anarhică tipică pentru secolul 20). Și totuși pot fi surprinse multiple afinități teleologice, morfologice, novatoare și chiar de “background” istoric.

Intrate vulcanic în epocile lor, aceste stiluri controversate și chiar disprețuite inițial, au în comun până la saturație (după cum spunea Eugenio d’Ors): -dinamismul (nebulia mobilității), prezența mișcării sau aparența ei și-panteismul, numitorul comun al oricărei poziții spirituale, în care tonul ce permite discernământul rațional se prezintă la un nivel scăzut.

De aici apare și seducția fuziunii între aceste curente culturale, îndeosebi la nivel de arte vizuale, apărând noi etichete, aceste fenomene de hibridizare a conceptelor plastice-schimbări de perspectivă în ceea ce există deja, caracteristicile minore devin majore, un public care apare pentru o categorie de nou, pasionați de forma heterogenă, evaluând incomparabilul și definitivând meta-narațiunea caracteristică postmodernului.

Nevoia de autentic cere să ne gândim la genuri și stiluri într-un mod dinamic, rezultat dintr-o pluralitate de tensiuni, contradicții și evoluții.

Proiectul “Baroc-Futurism” inițiat de Iuliana Șerbencu, Ana Maria Cocoș și Cornel Gingărașu, unește în puncte de convergență atelierul de avangardă al trupului, veștmântului, fotografiei, mișcării, muzicii, această interferență oferind un produs multimedia cu plasticitate și care detașându-se de materialul original candidează la un statut de originalitate și genericitate.

Demersul conceptual Baroc-Futurist începe prin costum, care conectează și codifică elementele implicate și subordonează distinct perspectiva. Crinolina, gulerul plisat, corsetul, mențin tradiția barocă, eleganța liniei și grandiosul, respirând într-un cerc, o mișcare nebună, volumetriile fiind inventive cu surprize și ecouri sinusoidale pentru privitor. Barocul-Futurist devine astfel o parte interesantă a sferei noastre urbane. Geometria sensibilă barocă se întâlnește aici cu futurismul care preamărește fragmentarea formei, prăbușirea timpului și spațiului, descrierea mișcării dinamice și perspective ametoare.

Interpretarea vizuală Baroc-Futuristă elimină bariera fotografie-pictură, folosind tehnici digitale de “enhanced reality” imersând propriul vocabular vizual prin combinarea principiilor futuriste de dinamism și simultaneitate, cu aluzii la lumină. Astfel aluziile mecaniciste s-au transformat într-o retorică constant multipolară. Imaginile rezultate nu urmează o mișcare liniară; în schimb, apare o „semnatură” temporală și spațială care proliferază în direcții imprevizibile, o categorie proteană care este infinită, contingentă și provizorie simultan.

Ca argument final îl putem cita pe filosoful Gilles Deleuze care scria: “... Dacă Descartes nu știa cum să treacă prin labirint, a fost pentru că și-a căutat secretul de continuitate pe urmele rectilinii și secretul libertății într-o rectitudine a sufletului.”